

U Duhu S Kristom

PRIGODNO IZDANJE SAMOBOR - SVETA NEDELJA • Br. 14 - USKRS 2016. • BESPLATNI PRIMJERAK

„Bog je pun suosjećanja i nikada ne iznevjeri one koji pate i koji su prezreni ukoliko se jedino u Njega pouzdaju.”

Sv. Tereza Avilska

Poticajna misao

*Isus je raspet na drvu križa.
On je svojim životom platio cijenu tvoga i moga otkupljenja.*

*Isuse, hvala ti što si dao život za mene.
Hvala ti što me s križa učiš kako praštati!*

*Priznaj pred Isusom sve svoje grijeha i reci mu:
Isuse odričem se zla, đavla, i sotone, odričem se grijeha.
Operi me svojom predragocijenom krvlju!
Isuse hvala ti!
Isuse volim te!*

*Hvala ti Isuse, što sam krštenjem postao član Crkve.
Hvala ti za našega Papu,
za sve kardinale, biskupe, svećenike, časne sestre i molim te, Gospodine:
pošalji svojoj Crkvi i svome narodu što više svetih svećenika i časnih sestara.
Dođi, Duše Sveti! Dođi!*

*Isuse molim te i za one koji su sišli s pravoga puta,
za one koji nikada nisu upoznali tvoju ljubav, koji su daleko.
Povrati ih na pravi put!
Osobito te molim za sve mlade:
daj im, Gospodine, milost, da se susretnu s tobom,
da susretnu ljubav koja si ti!
Isuse, hvala ti!*

*Isus i tebe natapa svojom ljubavlju kao što kiša natapa suhu zemlju.
Otvori mu svoje srce i reci:
Gospodine, nauči me ljubiti kao što si ti ljubio nas!*

Prigodno za ovo izdanje obojeni smo znakom Križa, muke, trpljenja, i upravo vam o tome želimo svjedočiti u nastavku čitanja. Zašto nismo oprostili dragoj ili manje dragoj osobi? Zašto je tako teško praštati i poniziti sebe da bi ljubav prema bližnjem bila čista? Koliko je potrebno da se oprostimo? Pitanja na koja ne znamo odgovore, jer nismo potpuno sebe predali Uskrsnome. Mi nevjernici, kao Toma nevjerni, gledamo u Isusove rane, gledamo Ga izmučena, a ne prilazimo Mu da ga utješimo. Koliko često i sami poželim da smo možda i živjeli u

Svjedočimo radost oprosta

Dragi čitatelji našeg časopisa U Duhu S Kristom, radosna sam da vam mogu u još jednom izdanju, 14. po redu, prenijeti ljubav i zajedništvo naših župa, ali i onih malih ljudi koji svjedoče Vjeru po Gospodinovom ozdravljenju i obraćenju.

Iznimno sam ponosna da je ovo već peta godina našega rada i da još djelujemo, zahvaljujući Gospodinu koji nas obnavlja, uvijek iznova. Vama na osobit način hvala jer ste tu, jer nas pratite i svojim doprinosom pomažete da se Riječ Božja širi i pomoću našeg skromnog lista - časopisa U Duhu S Kristom.

„ono vrijeme” i sigurni smo da bi bili uz Isusa tada, no, i sada živimo, ali ne prilazimo bratu da ga utješimo, a on je izmučen i obasut ranama života.

Predrasude, negativne misli i sve ono što nije čisto u našim mislima, stavimo Uskrsnome pod noge, ostavimo teret koji nosimo i koji nam predstavlja zapreku pred opraštenjem, uzdajmo se u Njegovo Milosrđe i budimo ti koji će doći čisti pred lice bližnjega i s Isusom svjedočiti radost oprosta.

Silvija Blažević

UDRUGA „U DUHU S KRISTOM”

Željeznička 10, Domaslovec, Samobor
Kontakti: 099 57 79 410 i 091 51 08 706

udhuskristom@gmail.com
www.udhuskristom.com

MB: 2799197; OIB: 92332792311
IBAN: HR75 2500 0091 1013 5805 0 Hypo

OGLAŠAVANJE U ČASOPISU

1/1 STRANICA - 1.190,00 KUNA

1/2 STRANICE - 790,00 KUNA

1/4 STRANICE - 490,00 KUNA

1/8 STRANICE - 290,00 KUNA

Udruga nije obveznik plaćanja PDV-a.

Impressum

Izdavač: UDRUGA U DUHU S KRISTOM,
Željeznička 10, Domaslovec, 10430 SAMOBOR; kontakt: 099 577 94 10;
udhuskristom@gmail.com; www.udhuskristom.com.

Glavna urednica: SILVIJA BLAŽEVIĆ, predsjednica udruge,
izvršni urednik: EDI KIRSCHENHEUTER, potpredsjednik udruge.

Suradnici u ovom broju: Violeta Gjurkin, Radovan Librić, Ivana Vlahović,
fra Nikola Vukoja.

Priprema: TANGIR, Hrastina 5, SAMOBOR; tel.: 01 33 80 304;
e-mail: priprema@tangir.hr.

Tisak: EDOK, Grada Wirgesa 10, Samobor, tel.: 01 33 67 010;
e-mail: edok@edok.hr.

Časopis izlazi povremeno i dijeli se besplatno!

Zašto mu nisam oprostila?

Dugo godina su se poznavali. Zajedno su i hodali. Voljeli su se onako mladenački i zanosno. Bili su i vrlo zaljubljeni. Njihova ljubav je bila čista, sveta. Čuvali su se da jedno drugo nikada ne povrijede i ne dovedu u napast. Svi su mislili da su kao stvoreni jedno za drugo. Vjenčali su se i dva mjeseca živjeli sretno. Onako kako se samo poželjeti moglo.

Jednoga dana muž je svojoj dragoj nešto rekao. To je nju toliko povrijedilo da mu je dala do znanja da mu to ne može oprostiti. „Kako si mi to mogao reći? To od tebe nisam očekivala. Tu ranu koju si mi nanio nosit ću čitava života. Zašto samo...” - ponavljala je uvrijeđena gospođa. On je tražio od nje da mu oprost. On to nije želio. On se iskreno kajao i odlučio je da to više nikada neće učiniti. Nije pomoglo ništa. Otišao je na posao. Bio je jako nemiran, uzrujan. Nije mogao izdržati. Vratio se s pola puta da ponovo pokuša svoju dragu moliti, da mu oprost.

„Ženo draga, oprost mi, ja ne mogu ovakav ići na posao. Ti znaš kako je moj posao odgovoran. Ja sam drvosječa u šumi. Dopusti mi da te poljubim. To činim svaki put kad idem na posao.” Ona mu to nije dopustila. Kad ju je htio poljubiti, ona je okrenula glavu na drugu stranu. Onako tužan i tjeskoban otišao je na posao. Bio je to zadnji dan njegova života na ovoj suznoj dolini. Dok je rezao jedno stablo, nespretnim potezom je učinio to da je stablo palo na njega. Na mjestu je ostao mrtav. Navečer su ga četvorica kolega donijeli

kući. Kako je bilo njegovoj ženi kad je vidjela svoga muža mrtva. Uхватила se za kosu i vrištala je: „Zašto mu nisam oprostila, kad me jutros toliko puta molio? Ja sam kriva za njegovu smrt! Bože, oprost mi!”

Čovjek je najveći, najbogatiji, najslobodniji i najradosniji, Bogu najdraži, najbliži i najsljedniji kada prašta, voli i dariva!

(ovo je izvadak iz knjige „Primjeri koji potiču, privlače, hrabre i opominju - fra Petra Ljubičića”)

Bog zabranjuje tetovažu

Svaki dan susrećemo osobe s tetovažom. Ona je rasprostranjena širom svijeta. U dalekoj prošlosti spominje se tetovaža već kod barbarskih afričkih i indijanskih plemena. Pored pripadnika plemena i stari Grci i Rimljani ukrašavali su svoje tijelo tetovažama. U nas su tetovaže donijeli pomorci. Kod njih se često može vidjeti tetovirano sidro na ruci. Katkada je tetoviranje bilo simbol otpora. Primjerice, majke su u Bosni (najviše u Rami, Jajcu, Visokom, Kotor Varoši, Zoviku) svojoj djeci urezivale križ na ruku da se zna da su kršćani kako ih Osmanlije ne bi odveli u Tursku kao roblje pa ih islamizirali.

Iz sličnih motiva tetovaže su nosili Koptski kršćani u Egiptu i Armeniji. Tetovaže na njihovom tijelu su izraz zajedničkog identiteta i vjere. Za vrijeme Drugog svjetskog rata, nacisti su u koncentracijskim logorima obilježavali ljude tetoviranjem brojeva na podlaktice. U Americi su to činili pokreti hipija i pankera. U nas su se mnogi tetovirali za vrijeme službenja vojnog roka. Neki su na rukama ispisivali imena bivših ljubavi zbog čega su se poslije kajali.

Do prije 15-ak godina smatralo se da su tetovaže bile karakteristične samo za ljude koji imaju problema sa zakonom, kao što su lopovi, kriminalci, pripadnici mafije i sl. Nažalost, danas su tetovaže dostupne svima koji žele ukrasiti svoje tijelo ovim ukrasom. Uz konvencionalne načine izražavanja posebnosti osobe, poput frizure, odjeće, obuće, nakita i šminke, sve se više ljudi opredjeljuje za nešto trajnije metode, poput tetoviranja. Tako tetoviranje postaje sve popularniji način ukrašavanja tijela, osobito kod mlađe populacije. Često je ono trend među sportašima. Primjerice, mnogi nogometaši, imaju tetovirano tijelo, pa ih imitiraju i navijači. Mnogi katolici to rade. Međutim, pita li se itko, što se to ustvari ubrizgava pod kožu? Ima li dovoljno razlučivanja i opreza kada se to čini?

Je li riječ o nekoj vrsti umjetnosti?

Riječ tetovaža dolazi od engleske riječi tattoo, što znači ukrašavati kožu urezivanjem ili ubadanjem šara i figura u boji. U tahitskom jeziku tetovaža dolazi od od

riječi tatua što znači uzorak na koži, atua - duh). Iz ovih riječi se vidi da tetovaža ima i duhovni učinak. Tetovaža je simbol koji prodire ne samo u kožu nego i u duh. U tetovaži koža se probada malim iglama i boja se unosi pod kožu. Postupak tetoviranja obuhvaća unošenje pigmenta u kožu kroz sitne pore na površini. Za male tetovaže je potrebno otprilike 45 minuta, a za veće i po nekoliko sati, ponekad i u nekoliko navrata. Tetovaže su od veličine malog cvijeta ili leptira, do velikih zmija i zmajeva koji prekrivaju cijelo tijelo. Prema istraživanju provedenom 2002. godine na 454 studenta u Americi, četvrtina ih je imalo tetovažu, što pokazuje koliko je ova tehnika popularna u svijetu. Tetovaža ima uvijek religijsku i pogansku pozadinu. Mnogi to ne znaju. Ona je puno više od bezopasne umjetnosti. Može biti trajna ili privremena. Danas se tetoviraju svi dijelove tijela pa često i oni najintimniji. Tetovaža vremenom postaje ružnija jer se boje razlijevaju i blijede.

Zašto je tetovaža tako simpatična mladima?

Mnogi mladi danas nose tetovažu jer je to cool - žele biti unutra, a ne vani. Netko želi staviti na sebe neki znak jer to svi rade. Tetovaža na tijelu pokazuje koji duh prevladava u čovjeku. Mnogi tetovirani ljudi kroz tetovažu žele privući pozornost na sebe, jer sve što je čovjek prazniji iznutra želi više sjajiti izvana. Mnogi se daju tetovirati jer to svi rade. U Italiji oko 8 posto mladih u dobi od 12 do 18 godina je tetovirano. U bogatim državama roditelji čak svojoj maloljetnoj djeci obećavaju tetovažu u zamjenu za dobre ocjene. Za neke je tetovaža postala jedna vrsta umjetnosti, dok je za neke samo trend. Jedan kršćanski mladić na svoju desnu ruku dao je tetovirati lik sotone. Nakon toga njegov život se drastično promijenio. On se počeo i ponašati poput

sotone. Završio je u zatvoru. Tamo je susreo Isusa i nakon toga na lijevoj ruci dao je sebi tetovirati lik Gospe. Kaže da mu je Gospa puno puta pomogla. Mnogi tetoviraju škorpiona, zmiju ili lik tigra na ruku kao znak zaštite i sigurnosti. Hinduisti tetoviraju znak na čelo. Islam uči da tetovaža uzrokuje kletvu i ona je znak sotone. Židovi imaju negativan stav o tetovaži.

Bog zabranjuje tetovažu

Tetovirati svoje tijelo spada u poganski običaj. Ima pogansku pozadinu. To je jedna vrsta inicijacije. Bog zabranjuje da se to radi. Tetovaža može negativno djelovati na naš odnos s Bogom i otvoriti vrata Zlome. Nakon krštenja i krizme Bog je u nas utisnuo svoje neizbrisive pečate, međutim sotona imitira Boga tako da on kroz tetovaže stavlja svoje pečate i na neki način čovjeka zarobljava, čini ga ružnim. On mrzi tijelo i želi ga uništiti kroz tetovažu. Rekao bih da je riječ o samokažnjavanju. Tako u knjizi Levitskog zakonika Bog govori protiv tetovaže: „Ne urezujte zareza na svome tijelu ... niti na sebi usijecajte kakvih biljega. Ja sam Gospodin” (Lev 19, 27). Sljedeći tekst koji govori o

svećeničkoj svetosti kaže: „Neka ne briju glave; neka ne šišaju okrajke svojih brad niti prave ureze na svome tijelu.” (Lev 21, 5). Papa Hadrijan IV. (12. St.) je zabranio katolicima da se tetoviraju. Pastoralna konstitucija II. vatikanskog koncila „Gaudium et spes” o Crkvi u suvremenom svijetu govori da čovjek „svoje tijelo mora smatrati dobrim i vrijednim časti kao od Boga stvoreno i određeno da uskrsne u posljednji dan.” (GS, br. 14) Talijanski egzorcisti tvrde da ima puno tetoviranih ljudi među opsjednutima. Većina ih ima na svome tijelu sotonске tetovaže. Sotonisti tvrde da je svaka tetovaža sotonizam. Tako je jedan mali cvijet tetoviran povezan sa sotonom. Nadam se da to nije istina.

Posljedice tetovaže

Kao i svaki drugi zahvat na tijelu tetoviranje može biti jako opasno, može ozbiljno ugroziti zdravlje, pa čak i skratiti život. Najveća opasnost od tetoviranja je infekcija virusom hepatitisa B i C, a pogotovo infekcija HIV virusom (uzročnikom AIDS-a). Nacionalno udruženje dermatologa u Francuskoj priopćilo je da tetovaže, stalne ili privremene, nisu bezopasne, a javnost je pozvana na krajnji oprez prije odluke o tetoviranju. Udruženje upozorava da boje za tetovažu sadrže toksične metale kao što su aluminijum, kobalt, krom, bakar, željezo, živa i nikl, koji mogu biti kancerogeni kada dospiju u kožu. Dermatolozi isto podsjećaju da ove boje mogu izazvati i ekcem kože i druge bolesti, ili alergijsku reakciju (svrab, crvenilo, otok na mjestu tetovaže). Naučnici s Univerziteta u Regensburgu u Njemačkoj otkrili su da se za tetoviranje često upotrebljavaju isti pigmenti koji se koriste i u proizvodnji boje za automobile. Posljedice mogu biti i bolne rane i upale, koje ponekad poprimaju kronični oblik, ali i infektivne bolesti. U Njemačkoj, gdje više od sedam milijuna ljudi ima tetovažu, upala jetre, odnosno hepatitis C, najčešće se prenosi putem tetovaže. Boja koja se upotrebljava za tetoviranje prodire u srednji sloj kože, a istraživanja su pokazala da se pod utjecajem sunčeve svjetlosti njezini sastojci (naročito kada je riječ o žutoj boji) mogu pretvoriti u otrovne tvari koje izazivaju rak. Osim toga, postoji rizik da se te materije prenesu i na druge dijelove tijela. Opasnost od sunčeve svjetlosti je najveća kada je u pitanju lice. Švicarska vlada je 2009. godine testirala supstance koje se nalaze u pigmentima za tetovira-

nje. Rezultat istraživanja je bio razlog da se pojedine supstance zabrane u potpunosti. I Ministarstvo zdravstva u Baselu je od 125 sastojaka za boju čak polovinu povuklo iz upotrebe zbog opasnosti po zdravlje. Naime, radilo se uglavnom o kancerogenim sredstvima koja su kemičari pronašli u sastojcima. U raznim stručnim časopisima liječnici svako malo spominju tumore nastale uslijed tetovaža. Wolfgang Bäuml, kemičar sa Sveučilišta u Regensburgu namjerava objaviti svoje istraživanje u stručnom časopisu „Dermatology” u sklopu kojeg je ispitao više od 3500 tetoviranih osoba preko interneta. Većina ih se požalila na razne promjene na koži nakon tetoviranja. Upadljivom mu se činila činjenica da se jedna od sto osoba požalila na pojavu gnoja ispod kože nakon tetoviranja što ukazuje na upalu zbog neodgovarajućih higijenskih uvjeta prigodom tetoviranja.

Kako potpuno ukloniti tetovažu?

Tetovaže je nemoguće ili vrlo teško ukloniti. Pri odstranjivanju ostaju vidljivi ožiljci na koži pa se češće pribjegava prikriivanju tetovaža nekom novom tetovažom. Iako moderna medicina sve više omogućuje odstranjivanje tetovaža, zbog svog kemijskog sastava i načina izrade tetovaže uvijek ostanu djelomično vidljive. Pet posto tetoviranih ljudi se odluči ukloniti tetovažu za koju je ionako najviše ispitanika između 17 i 20 godina starosti. Razlozi za to su i predrasude prema tetoviranim osobama čija tetovaža je često vidljiva na vratu ili nekom drugom vidljivom mjestu, pa ih se često odbija pri-

godom prijavljivanja za posao. Tetovaže se uklanjaju laserskim putem pri čemu se u 4 do 10 tretmana pojedine točke zagrijavaju na temperaturu od nekoliko stotina stupnjeva i razbijaju u male bezbojne molekule. Ovi sastavni dijelovi za kožu nažalost mogu biti i štetniji od prethodnog pigmenta, te često ostaju vidljivi u obliku alergije ili ožiljka. Prema statističkim procjenama, u Njemačkoj je tetovirano između 10 i 20 posto stanovništva. Velik je broj onih koji se u tim situacijama odlučuju za laserski tretman uklanjanja. Potrebno je imati na umu kako se radi o postupku koji traje, odnosno za koji treba imati strpljenja. Osim što traje radi se o postupku koji košta.

Umjesto zaključka

Vjernik koji se tetovirao treba napraviti dobru ispovijed, pokajati se, okrenuti se prema Gospodinu i taj savez za Zlim, koji je došao preko tetovaže, onda će se ukloniti. Sotona mrzi ljepotu Božjega stvaranja. Duhovne negativne učinke tetovaže je potrebno brisati Kristovom predragocjenom krvlju. Kroz tetovažu se osoba može otvoriti okultnom svijetu. Oni ljudi koji se tetoviraju nisu duboki u vjeri i nisu vjernici. Nedostaje im osobni i prisni odnos s Bogom. Mnogi mladi imaju povjerenje u majstore tetovaže koji se smatraju umjetnicima. Međutim iza toga se krije nešto sasvim drugo. Oni su moderni „šamani” koji su otvoreni okultnim djelatnostima. Bog nas je stvorio na svoju sliku i priliku i to je dobro. Naše tijelo je hram Duha Svetoga i ne smijemo deformirati taj hram.

fra Ivo Pavić

Mirna oaza nadomak centra grada

 CampZagreb
Jezerska 6, 10437 Rakitje - 01 3324 567
www.campzagreb.com

Na svega 20 min od centra Zagreba uz obalu jezera Rakitje u Svetoj u Nedelji smjestio se turistički kompleks Kamp Zagreb, koji u svojoj ponudi nudi:

- restoran/pizzeria
- wellness / slana soba
- bungalovi / kampiranje
- najam bicikala / kajaka
- dječje igralište
- jahanje / škola jahanja
- organizacija domjenaka

KRATKA PRIČA

Savjetovala mužu da izvede drugu ženu na večeru!?

Nakon 21 godine braka moja žena je poželjela da izvedem drugu ženu na večeru i u kino! Rekla mi je, „Volim te, ali znam da te i ova žena voli možda i više od mene i da bi rado provela neko vrijeme s tobom.”

Ta druga žena bila je moja majka. Bila je udovica već 19 godina. Ipak zbog previše obaveza i zbog troje djece, nisam bio u mogućnosti viđati je često. Poslušao sam suprugu i te iste noći sam nazvao svoju majku i pozvao je da izađemo na večeru, a poslije i u kino.

„Što nije u redu sine, jesi li dobro?!”, uzvratila je pitanjem. Moja majka je onaj tip ljudi koji, ako ih nazovete kasno u noć, odmah pomisle da se nešto loše dogodilo. Tog petka poslije posla krenuo sam do njezine kuće. Bio sam jako nervozan. Kada sam stigao ispred kuće primijetio sam da je i ona bila malo nervozna zbog našeg izlaska. Imala je lijepu frizuru i nosila je haljinu koju je nosila na nekoj od njenih godišnjica braka. Imala je širok osmijeh koji je zračio anđeoskim sjajem.

„Rekla sam svojim prijateljicama da izlazim sa svojim sinom i sve su bile impresionirane. Jedva čekaju da im ispričam kako je prošlo”, rekla je u dahu.

Izašli smo u vrlo lijep restoran, ne previše elegantan, ali s jako lijepim ambijentom. Dok smo ulazili, majka me uzela pod ruku. Sjeli smo i ja sam počeo

čitati jelovnik, ona je zbog lošeg vida mogla čitati samo velika slova. Čitajući, podigao sam pogled i primijetio da me majka gleda. Nostalgičan osmijeh pojavio joj se na usnama.

„Ehhh, a nekada sam ja tebi čitala jelovnik kad si bio mali”, rekla je. „Dobro, onda je vrijeme da se opustiš i da ti uzvratim uslugu”, odgovorio sam. Tijekom večere vodili smo sasvim običan razgovor dotaknuvši se i nekih zajedničkih doživljaja. I toliko smo se zanjeli u razgovor da smo i zaboravili na film. Kada sam je navečer odveo kući rekla mi je: „Izaći ćemo opet, ali samo pod uvjetom da ja tebe izvedem”.

Složio sam se...

„Kakav je bio izlazak?”, upitala me supruga kad sam stigao kući. „Vrlo, vrlo lijep. Mnogo bolji negoli sam očekivao”, odgovorio sam.

Nekoliko dana kasnije, moja majka je umrla od srčanog udara. Dogodilo se sve tako iznenada da nisam imao priliku pomoći joj. Nakon određenog vremena, primio sam kuvertu s priznanicom od restorana u kojem smo bili. Unutra je na jednoj cedulji bilo napisano: „Platila sam ovaj račun unaprijed. Nisam bila sigurna hoću li i ja biti prisutna, no svejedno, platila sam večeru za dvoje, tebe i tvoju suprugu. NIKAD NEĆEŠ ZNATI KOLIKO MI JE ZNAČILA ONA NOĆ. VOLIM TE, SINE.”

Otvoreno učilište Littera

Šmidhenova 20, 10430 Samobor
T: 01 33 63 170, 01 33 62 865
F: 01 33 63 170
E: littera@zg.t-com.hr
www.littera.hr

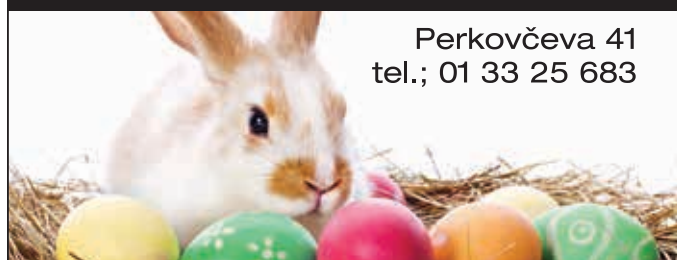

Littera d.o.o. vlasnik je master licence za Hrvatsku za program mentalnog razvoja za djecu ALOHA Mentalna aritmetika

www.alohacroatia.com

frizerski salon
LUMIS

Perkovčeva 41
tel.; 01 33 25 683

Ne vjeruj negativnosti, uvijek postoji izlaz

Bit kršćanske poruke jest obraćenje. Znači da ne postoje nepromjenjive i tragične, katastrofalne životne situacije. Uvijek se može nanovo početi i uvijek treba podignuti glavu i ići naprijed.

Propao ti je posao? Nemoj očajavati, nego započni drugi. Ostavio te bračni drug? Podigni glavu i shvati da sad počinje nov način života i vašeg braka, a to je da za njega moliš, Bogu zahvaljuješ i tako stojeći pred Bogom otvorena srca vratiš svog bračnog druga. Prijatelj te je izdao? Počni još jednom s njim razgovarati. Već si sto puta odlučio da nećeš riječima i govorom pogriješiti, a opet te jezik prevario? Ne uznemiruj se. Odluči još jedanput i to odlučnije, čitavim srcem. Molio si pa nisi dobio? Ne brini se. Moli sada još upornije. Opet si pao u teški grijeh, kojeg te stid ispovijediti? Nemoj tako. Shvati da je bit kršćanskog života ne da si bez grijeha, nego da se protiv grijeha boriš, a i kad padneš, da se ispovijediš i tako ih uništiš. Donio si odluke da ćeš učiti, da ćeš napraviti neki posao, da ćeš se s nekim sastati, a već nekoliko puta nisi to ispunio? Ništa zato, odluči ponovno. Bolestan si i misliš da se više ne možeš izvući? Za Boga nema nemogućih situacija. Moli ga, uzmi najbolje lijekove i vjeruj da možeš ozdraviti. Opominješ svoju djecu ili učenike u školi po ne znam koji put, a oni su uvijek isti? Ništa zato, tvoje je da opominješ. Doći će trenutak kad će se oni popraviti. Nekad treba kamen udarati devedeset i devet puta i tek stoti put on se raspukne.

Nije na tebi da dokineš bolesti, da dokineš grijehe, nije na tebi da budeš samo uspješan, da budeš uvijek vjeran, da te svi hvale. Tvoja prava bit je u tome da ne vjeruješ nijednoj negativnosti, neuspjehu, nijednoj katastrofi, nijednoj smrti. Iz svega postoji izlaz. To je obraćenje.

Dr. Tomislav Ivančić

P E K A R N I C A

▪ Zemljič ▪

Bregana, Žumberački put 1 • tel: 3375 - 500
Samobor, Gajeva 10 • tel: 3361 - 501

Sretan Uskrs!

Optika MAKSI

10430 Samobor, Trg Matice hrvatske 1, tel: 01/ 33 26 712

- kontaktne leće i pribor
- izrada naočala preko recepta socijalnog osiguranja
- dioptrijski okviri
- kompjutorska kontrola vida
- korekcijska stakla

Svim kupcima i građanima želimo sretan Uskrs!

Svim ljudima dobre volje, koji daruju od srca i čije srce za druge kuca, želimo sretan i blagoslovljen Uskrs!

Gradsko društvo
Crvenog križa Samobor
Miroslava Krleža 5, Samobor
Tel.: 01 33 61 681

www.crvenikrizsamobor.hr

Pobožnost milosrđa i svjedočanstva vjere

Korizma je vrijeme kušnje i pustinje, vrijeme pronalaska Boga i čovjeka. U tom hodu prema mucu, križu, ali i uskrsnuću okupili su se i župljani Župe

Presvetoga Trojstva u Svetoj Nedelji kako bi u svojoj župi započeli s pobožnošću križnoga puta po naseljima što ih obuhvaća Župa.

Križni put se molio kao živo svjedočanstvo vjere u poslijepodnevnim satima treće korizmene nedjelje. Prošao se put dijelom naselja Strmec, oko jezera Kipišće te ulicama Vladimira Gortana, Zagrebačkom, Slavonskom, Samoborskom, Zlodijevom, Starom cestom, Galicima, Ujevićevom i Teslinom.

Kako je istaknuo župnik Marijan Kušenić, bio je to poseban dan za Župu, ali i za svih 214 vjernika koji su se odazvali na ovu pobožnost u Godini milosrđa. U pobožnosti se razmatralo četrnaest tjelesnih i duhovnih djela milosrđa kako nas uči Isus Krist.

Sljedeće godine ova će se pobožnost održati u drugom naselju na području Župe Presvetoga Trojstva.

(preuzeto s Facebook stranice Župe Presvetoga Trojstva Sveta Nedelja)

Križni put župom Svetog Martina pod Okićem

Župa Sveti Martin pod Okićem organizirala je uoči četvrte korizmene nedjelje svoj tradicionalni križni put koji se održao sedmu godinu uzastopno, ovaj put u znaku Godine milosrđa. Krenulo se izjutra iz Male Gorice, a hod je obuhvatio 14 križnih postaja u Maloj Gorici, Molvicama, Konščici, Klakama, Podgrađu, Dolcu Podokićkom, Svetom Martinu pod Okićem, Falaščaku i Galgovu gdje je završio misnim slavljem u tamošnjoj crkvi, koje je, kao i križni put, predvodio svetomartinski župnik, vlč. Siniša Hegeđušić.

Na ovom križnom putu okupio se velik broj vjernika, starijih, djece i mladih, ujedinjenih u svom kršćanskom zajedništvu kroz razmatranje Kristova pashalnog otajstva. S obzirom na dužinu puta, tko nije mogao izdržati cijeli hod za Kristovim križem, priključio se dijelu hodočašća.

(fotografije preuzete s Facebook stranice Župe Sveti Martin pod Okićem)

Sve župe našeg Samoborsko-Okičkog dekanata hodočastile su 10. ožujka, zajedno s vjernicima Zaprešićkog dekanata, u Zagrebačku katedralu.

Ovom hodočašću odazvalo se 500-injak naših župljana koji su sa svojim svećenicima u 9 autobusa organizirano otputovali u Zagreb gdje su bili radosni sudionici euharistijskog slavlja u korizmenom vremenu pripreve za proslavu Uskrsnuća Gospodinova.

(fotografije preuzete s Facebook stranice Župe Sveti Martin pod Okićem)

Hodočašće u Zagrebačku katedralu

Svjedočanstvo vjere i obraćenja

Blagdan svetoga Valentina proslavljen je u Župi svete Anastazije jakim svjedočanstvom bivšeg ovisnika o ljubavi i vezama te pjesmom poznatog glazbenika Alana Hržice. Nakon večernje mise, koju je predslavio kapelan vlč. Josip Čulig, u goste samoborskim župljanima došli su

dečki iz Zajednice Cenacolo koji su posvjedočili svoju vjeru i obraćenje. Obred klanjanja nakon svete mise animirao je Alan Hržica uz župni zbor mladih i meditacijom i pjesmom također posvjedočio svoj poziv.

(fotografije đakona Marka Čolaka preuzete s Facebook stranice Župe svete Anastazije)

„Milosrđe mi je milo, a ne žrtva”

„Milosrđe mi je milo, a ne žrtva”, naziv je kateheze za obitelji koja se održala 14. veljače u Župi Krista Kralja u Domaslovcu. Obiteljska zajednica žive krunice u suradnji sa župnikom Branimirom Budinskim, obilježila je Svjetski dan braka prigodnim programom za bračne parove. Susret je započeo molitvom i upoznavanjem i to tako da su supružnici predstavili svog bračnog partnera i odgovorili na pitanje: „Zašto volim svoju suprugu, ili svog supruga?”

Lijepo je bilo slušati kako ljubav nakon pet, dvadeset, trideset i pet ili šezdeset i jednu godinu braka, koliko je imao najstariji par zajedničkog bračnog života, i dalje živi među supružnicima.

Kako se nalazimo u Godini milosrđa, velečasni Branimir je obiteljima približio značenje potpunog oprostata u ovoj godini i što sve kao vjernici u toj godini mogu zadobiti utječući se i moćći se Božanskom milosrđu.

Katehezu koja je bila prožeta milosrđem, žrtvom, korizmom, brakom, približio je diplomirani teolog Antun Do-

dić, koji je primjerima iz svakidašnjice i vlastitog života prikazao značenje toga. Djeca su imala svoju radionicu i to na temu korizme i odricanja. Nakon kateheze slijedio je križni put.

Novina ovog križnog puta bila je u tome da su postaje pisale same obitelji. Velečasni Branimir predvodio je križni put, a svaka obitelj čitala svoja razmatranja postaje.

U svetoj misi, nakon vjerovanja, bračni parovi imali su obnovu bračnih zavjeta. Dirljivo je bilo slušati kako nakon tolikih godina braka, supružnici obnavljaju i posvjećuju ono što su na dan vjenčanja obećali pred Bogom jedno drugome.

Ivana Vlahović
župna medijska suradnica
Tiskovnog ureda

VI. Ivan Razum
Konščica 17a, Samobor
tel./faks: 01 3382 201
mob.: 091 3382 201
elkon1992@gmail.com

**ELEKTROINSTALACIJE
ISPITIVANJA I POPRAVCI**

Sretan i blagoslovljen Uskrs!

J.M. POLJAK d.o.o.
TRGOVINA, UVOZ - IZVOZ I USLUGE
Šmidhenova 11, 10430 SAMOBOR
Tel./fax: 01 3360 417

- Vodoinstalacijski materijal
- Elektromaterijal i rasvjeta
- Mali i veliki kućanski uređaji
- TV - DVD, glazbene linije

Sretan Uskrs!

Milosrđe u obitelji i među obiteljima

U organizaciji franjevačkog samostana u Samoboru, u prostorima Tabora, 21. veljače održana je 11. kateheza za obitelji na temu „Milosrđe u obitelji i među obiteljima“. Sudjelovalo je oko 250 sudionika, a na zajedničkom ručku je bilo 208 sudionika. Takve se kateheze održavaju mjesečno ili dvomjesečno, a u njima su pozvani sudjelovati oni koji žele osvježiti i oživljavati suživot u obiteljima, a to su zapravo svi, jer svi smo mi, oženjeni i neoženjeni, stariji i mlađi, djeca i mladi, samci, udovice i udovci, članovi obitelji i odgovorni za suživot u našim obiteljima.

Teme su brižno birane. Počelo se s katehezama o Deset Božjih riječi, Deset zapovijedi i već su obrađene prve četiri zapovijedi, a u jubilejskoj godini milosrđa teme su o milosrđu u našem životu.

Susret traje 7 do 8 sati, a program je uglavnom ovakav: počinje se u 9 sati sa zajedničkom molitvom koja je prikladna

za mlade i starije, zatim djeca od 3 do 6 godina imaju svoju radionicu, a oni od 6 do 12 godina svoju. U radionicama se s djecom vježba komunikacija, uzajamno uvažavanje i slušanje, obrađivanje zajedničkog života kroz pjesmu, igru i učenje. Starija skupina djece kroz likovno, literarno i razgovorno izražavanje bavi se pojedinim dimenzijama odnosa i suživota u obitelji i među obiteljima. Likovni i literarni plodovi njihova rada bivaju izloženi u hodnicima samsotana da i drugi u njima mogu uživati.

Svi ostali, od 12 do 100 godina, zajedno su. Najprije fra Nikola jednostavno i životno izloži određenu temu, a zatim se nastavlja radom u skupinama od 8 do 10 osoba. Nije riječ o rješavanju nekih teoretskih tema i pitanja, nego se otvoreno i iskreno razgovara i promišlja kako intenzivnije živjeti neke vidike obiteljskog i društvenog suživota. Sinteza razgovora se zapiše, napose prijed-

lozi kako unaprijediti naše uzajamne odnose. Nakon toga je sveta misa, a onda slijedi jednostavni zajednički ručak koji je, zbog raspjevanosti i smirenosti, pravo slavlje. I inače su kateheze zamišljene kao slavlje zajedništva naših obitelji. Za vrijeme ručka djeca pojedinačno mole molitvice koje znaju, otpjevaju što su naučili i slično, a zapisničari iz skupina pročitaju prijedloge pojedine skupine da se i drugi mogu obogatiti njihovim razmišljanjem.

U ovoj Katehezi fra Nikola je kratko izložio smisao i značenje milosrđa u kršćanskom i općenito društvenom suživotu. Osobito je naglasio da se milosrđe ne odnosi samo na slučajeve kad je netko nešto pogriješio ili sagriješio pa mu treba oprostiti i imati razumijevanja prema takvima. Pravo milosrđe na koje nas poziva Gospodin Isus zahvaća cijeli naš život i sve naše međudnose. Znati oprostiti, ne biti zlopamtilo, imati razumijevanja za slabosti drugih, ali isto tako radovati se dobru i uspjehu bližnjega kao svome vlastitom dobru, pohvaliti i odati priznanje u pravi čas i na pravi način, umijeti saslušati drugoga i kad se jada i kad se hvali, odnosno osjećati potrebu da s nekim mora podijeliti svoju radost - sve je to dio kateheze za obitelji. Bez svestranog milosrđa nema zapravo radosnog i ostvarenoga života i suživota među ljudima.

fra Nikola Vukoja
Snimio: *Ratko Grgat*

RAZGOVOR: vlč. Darko Banfić, župnik u Rudama i strastveni nogometaš

Svećenik i predsjednik

Među igračima nastojimo izgraditi dobra prijateljstva i ljubav jednih prema drugima

Poznato je da svećenici imaju svoju nogometnu reprezentaciju Hrvatske, čiji ste i Vi dio. No, ne tako davno odlučili ste se posvetiti i jednom lokalnom nogometnom klubu i preuzeti njegovo vođenje. Što Vas je nagnalo na taj potez?

Cijeli moj život obilježen je voljom i srcem za igranjem nogometa. Već 21 godinu član sam nogometne reprezentacije hrvatskih svećenika. U župi svete Barbare malo se igra nogomet jer smo poznati po odličnim uspjesima u rukometu. Stoga sam se našao u situaciji te zaigrao nogomet s veteranima NK Klokočevac. U određenoj situaciji zamoljen sam da budem predsjednik kluba, pa sam taj poziv osjetio kao put koji bi trebalo prevaliti zajedno s prijateljima veteranima NK Klokočevac. Nije bilo nekog velikog razmišljanja o toj službi jer prijatelji žive jedni za druge i to je snaga koja je poput stijene koja se ne može satrti.

Vi ste, kažu, svećenik od naroda, volite druženja sa zajednicom, pa ste tako i napravili taj iskorak i preuzeli klub od naroda. Kako Vaši kolege gledaju na to?

Kolege svećenici pomalo s čuđenjem gledaju na taj moj iskorak. Nije lako biti predsjednik nogometnog kluba. Nije lako al' u životu čovjek mora biti strpljiv i tada u ljubavi i uz pomoć Božju može puno toga učiniti za čovjeka na svakom životnom pozivu. Svećenik pastoral vjernika treba širiti u svim domenama njegovog života. Ljubav prema nogometu i ljubav prema Bogu jesu poticaj da svakog čovjeka usmjerimo prema vječnim dobrima, prema Bogu. Bez molitve, bez odricanja, čovjek nema snage za svagdanji život. Svaki čovjek treba oslušivati i čuti u određenom trenutku Božji poziv. To ćemo doživjeti ako nam duša i srce budu otvoreni i oslobođeni od robovanja grijehu.

Što Vas je sve snašlo u vođenju kluba?

Zar se moram i pohvaliti? Nisam dotad znao koje su to sve domene jednog

nogometnog kluba. Našao sam se zatečen, al' povrata ni uzmicanja nije bilo. U životu nema problema ni izazova koje čovjek ne može riješiti. Uvijek postoji izlaz. Kao predsjednik kluba želio sam uvesti red i disciplinu u ophođenju ponajprije nas u upravi. Tada sam i shvatio da mogu učiniti puno dobra na korist velikog broja djece i mladih koji se ovdje okupljaju. Što se tiče papirologije, slobodno mogu reći da je to ogroman posao. Vjerujem da moji prijatelji to vrlo dobro rade uz pomoć knjigovodstvenog servisa i Nogometnog središta Samobor.

Kako Vas igrači Klokočevca doživljavaju?

Zbog mojih obveza koje imam na svoje dvije župe, Rude i Noršić Selo, priznajem da baš i ne provodim puno vremena s njima na terenu. No, koliko god mi mogućnosti dopuštaju dolazim u klub te često razgovaramo i vidi se kod njih da poštuju i svećenika, a i mene kao predsjednika kluba. Velika je boljka na terenu psovka, bogohuljenje. Borim se da što više utječem na govor igrača, na sportsko ponašanje da u tim mladim ljudima probudim želju za radošću i ljepotom života, pa onda i same igre na terenu. Psovka je ružna navika. Među igračima nastojimo izgraditi dobra prijateljstva i ljubav jednih prema drugima.

Što očekujete od kluba, kakve su ambicije?

Od kluba očekujem napredak. Napredak u zajedništvu, u poštovanju, u izbjegavanju psovke, napredak u sportskim nadmetanjima. Sve to neće izostati ukoliko će nabrojano postojati među tim mladićima koji uvijek žele pobjedu, dakle u svemu napredak. Ambicije su da okupljamo što više djece i mladih. Postoje sportski tereni i mjesto gdje se mladi ljudi mogu okupljati i baviti sportom, a nadasve zdravo družiti. Naravno, uvijek postoji ambicija za pobjedom i napredovanjem. Sve to do-

lazi samo po sebi kada se poštuju osnovna pravila života.

Član ste nogometne reprezentacije svećenika Hrvatske, pa kako uspijete sve obaveze uskladiti, i kada su sljedeće utakmice svećeničke repke?

Kao reprezentativac stekao sam mnoga iskustva kroz 21 godinu kao član nogometne reprezentacije svećenika. A kako sve to usklađujem, doista se sam sebi ponekad čudim. Moram priznati da katkad ne mogu sve odraditi u punom obujmu nekog zahtjevnog posla. Nastojim svako sve svoje obveze ispuniti i trudim se da to bude uvijek u ljubavi. Ne mogu se oteti dojmu i reći život je lijep i treba ga samo živjeti s Bogom i u ljubavi sa svakim čovjekom. Bog nam je dao zapovijedi, pa ih poštujujmo i bit ćemo radosni i zadovoljni. Uvijek se nalazimo pred mnogim iskušenjima. Stoga mi je radost veća što i u NK Klokočevac mogu raditi s mladim ljudima i biti im dostupan i na pomoć u bilo kojem smislu, duhovnom ili svjetovnom. Tijekom godine, kao reprezentacija svećenika, imamo nekoliko utakmica velikog nogometa i odazivamo se na poziv kada se održava neki turnir u malom nogometu humanitarnog karaktera. Prva naša sljedeća utakmica bit će u Novom Marofu protiv tamošnje gradske uprave. Na kraju želim poručiti svim sportašima da žive svoj poziv u duhu vjere i ljubavi.

Silvija Blažević

Žumberačko zavičajno stvaralaštvo, a posebno izdavaštvo, promovirano je 28. siječnja u Lovačkoj kući Lovačke udruge Žumberačka gora na Grandovici u Pokleku. Predstavljen je Žumberački krijes, redoviti kalendar-godišnjak, koji kontinuirano prati život cijelog Žumberka od davne 1978. godine kada ga je pokrenuo tada mlađahni, a danas jednako entuzijastični grkokatolički svećenik Mile Vranešić, koji je kao urednik „Krijesa” na suradnju potaknuo mnoge Žumberčane. O novom „Krijesu” i vrijednostima ovog izdanja kao temelja žumberačke opstojnosti nadahnuto je govorio svećenik Ivica Radeljak, dugogodišnji prijatelj i kum Mile Vranešića.

Promovirano žumberačko zavičajno izdavaštvo

Žumberački krijes, kao i obično, donosi aktualne detalje iz života sveopće crkve, posvećen je i 485. godišnjici doseljenja Uskoka na Žumberak, od krijesa do krijesa tekstem i slikom obilazi sve svoje grko i rimokatoličke župe te završava s presjekom Žumberka jučer, danas i sutra i najavom Žumberačkog narodnog sabora na Ivanje ove godine u Grabru.

Izlaganje o žumberačkom izdavaštvu prije Drugog svjetskog rata pripremio je za ovu promociju upravitelj Grkokatoličkog pastoralnog centra praoca naše vjere Abrahama u Samoboru, sve-

ćenik Danijel Vranešić podsjetivši da je još 1934. godine kanonik Janko Šimrak pokrenuo Žumberačke novine koje nisu bile službeno glasilo Društva Žumberačana. To je tek 1939. godine postao Glas Žumberka. U izdavačkom djelovanju tog lokalpatriota, kasnije biskupa Janka Šimraka, Žumberčani i danas crpe ideje za oživljavanje tiskovina koje su desetljećima povezivale Žumberčane iseljene diljem svijeta i svjedočile o njihovim migracijskim putovima o čemu je Danijel Vranešić iznio i zanimljiv primjer. Riječ je o dječaku Vilimu Bojiću koji je s 11 godina s koferom u ruci kre-

nuo u Ameriku gdje kasnije kao Viliboj postaje senatorom države Ohio u dva mandata. Sve to dokumentirano je u Žumberačkim novinama - rekao je Danijel Vranešić.

Željko Hranilović iz Udruge Uskok Sošice predstavio je još jedno izdanje, Zbornik „Tadija Smičiklas i njegov Žumberak”, posvećen lanjskim obljetnicama, 170. godini od Smičiklasova rođenja i 100. godišnjici smrti tog povjesničara, političara i publicista podrijetlom sa Žumberka.

Edi Kirschenheuter

Ustrajno molio, duboko vjerovao, služio euharistiju i rado ispovijedao

Početkom godine preminuo je omiljeni samoborski svećenik Valentin Zdravko Noršić, čije je tijelo misom zadušnicom u samoborskoj župnoj crkvi, a potom i sprovednim obredima na samoborskom groblju, 13. siječnja ispraćeno na vječni počinak. Misni obred predvodio je pomoćni biskup zagrebački, monsinjor Mijo Gorski, koji je krajem 90-ih godina prošloga stoljeća bio i samoborski župnik, u koncelebraciji sadašnjeg župnika i dekana, prečasnog Davora Štuljana i njegova prethodnika, također višegodišnjeg samoborskog župnika, prečasnog Vlade Bogdana. Uz njih, još je 30-ak svećenika vezanih uz ovu župu te Samoborsko-okički i Svetonedeljski dekanat, bilo na misi zadušnici.

Biskup Gorski je u kratkoj propovijedi govorio o vjeri u vječni život i o vrijednostima svećeničkog služenja kakve je imao i pokojnik Valentin Noršić, koji je ustrajno molio, duboko vjerovao, služio euharistiju i rado ispovijedao. Opraštajući se od pokojnika i njegova ovozemaljskog života, samoborski župnik Davor Štuljan, uz ostalo je zapisao: „Valentin Zdravko Noršić rođen je 1. siječnja 1925. kao Sa-

moborac od oca Mije i majke Ane rođene Mažić. Nakon pučke škole koju je pohađao u Samoboru pošao je u klasičnu gimnaziju u Zagrebu te maturirao položivši ispit zrelosti 1945. godine. Njegovo vrijeme formacije i studija bilo je prožeto teškim prilikama u tadašnjoj zemlji, no, velečasni Valentin nastavio je ustrajno hoditi za Onim kome je povjerovao te tako završio Katolički bogoslovni fakultet odslušavši 11 semestra. Đakonat je primio 1950. godine tijekom koje je i zaređen za svećenika. Služio je kao mladi svećenik i vojni rok. U njegovoj službi prekidale su ga razne prilike, a prva služba župnog vi-

kara bila mu je u župi Sveti Ivan Zelina. Valentin je u teškim vremenima služio Božjem narodu u župi Hrašćina, zatim Kostajnica, Ladvenjak, Vukmanić i konačno u župi Bogičevci, poslije koje je bio na dužem bolovanju i oporavku u Njemačkoj. I prije i poslije umirovljenja 2000. godine, pa sve do kraja 2015. godine bio je vjerni pomoćnik i zaštitni znak svoje rodne župe Svete Anastazije.”

Okrijepljen sakramentima završio je svoje zemaljsko životno putovanje u Virogradskoj bolnici u Zagrebu, u ponedjeljak, 11. siječnja 2016.

Edi Kirschenheuter

Obljetnica smrti Leonarda Josipa Tandarića

U župi Svetog Leonarda opata u Kotarima obilježena je 23. siječnja 30. obljetnica smrti svećenika franjevca trećeredca, istaknutog znanstvenika fra Leonarda Josipa Tandarića. Rodio se u Kotarima 1935., gdje se kao ministrant upoznao s glagoljicom i staroslavenskim jezikom na kojemu su tada trećeredci služili svete mise. Uz znanstveni rad ne

zapušta ni teološko usavršavanje i revno živi svoj redovnički život. Posebno područje znanstvenog interesa bio mu je staroslavenski jezik i glagoljica. Otkrio je da dio hrvatsko-glagoljskih tekstova potječe iz najstarijeg razdoblja slavenske pismenosti i da su prepisani iz staroslavenskih matica srodnih najstarijem slavenskom zborniku raznorodnih molitava, tj. spomeniku stare slavenske pismenosti. Jezičnom obradom tih tekstova Tandarić je pokazao da su oni pisani normiranim staroslavenskim jezikom, što znači da su glagoljaši dobro poznavali staroslavenski jezik na koji su tekstove prevodili s latinskog.

Fra Leonard Tandarić ostavio je iza sebe više od 75 jedinica znanstvenih i stručnih radova. Umro je mlad, u 51. godini života, shrvan teškom bolešću.

Župljani Kotara i okolnih naselja sjetili su se svog sumještanina, svećenika i rođaka te su položivši vijenac i zapalivši svijeće ispred spomen ploče na župnoj crkvi, svetom misom koju je predvodio župnik fra Marko Vrgoč, obilježili 30. obljetnicu smrti dragog Jože, „dobrog kak’ duša”, kako ga je nazvala njegova sestrična Kata Oslaković, rodom Tandarić.

Violeta Gjurkin

Pohod zajednice Milosrdnog Isusa u Trnovčicu

Zajednica Milosrdnog Isusa iz Domaslovca pohodila je 15. veljače sestrinsku zajednicu u Trnovčicu. Zajednička euharistija i molitva obilježili su susret dviju zajednica, koje štiju Božje Milosrde u svojim župama i dekanatu.

U župi BDM Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea, zajednica djeluje već pune četiri godina i upravo iz te župe potječu i ostale zajednice molitelja Božjem milosrđu. Župa je dobila u trajno vlasništvo relikvije sv. Faustine Kowalske, posredstvom župnika, o. Andrzeja Woška SCJ, od Družbe sestara Naše Gospe od Milosrđa iz Krakova, svetišta Božjega milosrđa. Trajna prisutnost relikvije ove svetice u župi u Trnovčici ima za svrhu širenje njezina štovanja, a napose štovanja Božjega milosrđa u Zagrebu i šire.

Predivna crkva koju krase reljefi svetaca poput sv. Ivana Pavla II, sv. Faustine Kowalske, bl. Marije od Propetoga Isusa, zatim predivan reljef Milosrdnog Isusa, osobito je potakla samoborsku zajednicu da posjeti i moli u zajedništvu sa zajednicom u Trnovčici. Ova zajednica u Domaslovcu, pobožnost Božjem milosrđu daje svake subote nakon večernje svete mise, a dobro su došli i vjernici iz ostalih župa i dekanata.

Silvija Blažević

Planinarski križni put po Donjoj Austriji

U Donjoj Austriji održan je 12. i 13. ožujka 57. Planinarski križni put, prvi takav pohod izvan Hrvatske. Tom su prigodom članovi Udruge Ekosspiritusa, Društva svetog Izidora Seljaka te bratovštine sv. Jakova predstavili grad Samobor.

Ovaj Planinarski križni put davne 1987. godine započeo je svoj hod u Samoborskom gorju, a ovaj put održan je pod geslom „Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje”. Uz Udrugu Ekosspiritusa organizirao ga je benediktinski samostan iz Maria Roggendorfa, 60-ak kilometara od Beča.

U dvodnevnom hodu sudjelovalo je oko 400 hodočasnika iz Hrvatske te oko 200 hodočasnika iz Hrvatske katoličke misije u Beču, ali i domaćini, Austrijanci. Završnu misu predvodio je pomoćni bečki biskup Štefan Turnovski u slavlju 10-ak koncelebranata, domaćih svećenika i hrvatskih svećenika hodočasnika. Hodočasnici su obukli svoje hrvatske narodne nošnje iz raznih krajeva domovine, a u ulaznoj procesiji sudjelovali su i bratimi Bratovštine svetog Jakova apostola iz Samobora. Dan ranije u župnoj crkvi u Stronsdorfu održan je molitveni program te misa koju je na hrvatskom jeziku predvodio vlč. Nikola Jurković, župnik iz Gornje Stubice, a prepuna crkva pozorno je sudjelovala u slavlju pjesmom i molitvom.

Poticač za ovaj susret stigao je od obitelji Pavković iz Dugog Sela koja je prijateljski povezana s benediktinskom zajednicom u Maria Roggendorfu i s obližnjim ženskim cistercitskim samostanom, Marienfeldom. Maria Roggendorf, jedno je od najstarijih hodočasničkih mjesta Donje Austrije, a povjereno je od 1133. godine benediktinskom samostanu Göttweig.

Tekst križnog puta, koji je napisao vjeroučitelj Radovan Librić, a preveden je i na njemački jezik, prati 14 postaja kroz 14 djela milosrđa, a nadahnut je Godinom milosrđa. Vjeroučitelj Radovan Librić idejni je začetnik ove pobožnosti, a susrete Planinarskog križnog puta vodi gotovo 30 godina. Nakon 29 godina, otkad se pobožnost Planinarskog križnog puta „rodila” u Samoboru, te se tijekom godina raširila po gotovo svim biskupijama u Hrvatskoj, ovaj susret ostat će zapamćen kao prvi takav izvan domovine, sa željom da se sljedeće godine nastavi u Austriji za domaće vjernike koji u prirodi nalaze nadahnuće za slavljenje Gospodina.

Sljedeće godine Planinarski križni put doživjet će svoje 60. izdanje i proslaviti 30 godina svog postojanja u Hrvatskoj.

Radovan Librić

cafe bar
»Tin«

Trg kralja Tomislava 13
Samobor

slastičarnica

»U prolazu«

Trg kralja Tomislava 5, Samobor • 01/33 66 420

Sretan i blagoslovljen Uskrs!

SUBAN

PROIZVODNJA I VELEPRODAJA:
Strmec, Galici 8, tel: 01 3335 200

MALOPRODAJA:
Samobor, Perkovčeva 4, tel.: 01 3363 940
Zagreb, Domjanićeva 26, tel.: 01 2333 630
e-mail: suban@suban.hr
www.suban.hr

*Sretan
i blagoslovljen
Uskrs!*

krunice s imenom
099 577 9410

Neka se čuje do neba glas

koncert popularne duhovne glazbe
Sportska dvorana Samobor
Nedjelja, 18. rujna 2016., 20 sati

**Novi
CD i
DVD
u prodaji**

Prodaja:
knjižara Verbum
galerija Laudato

U Duhu S Kristom

www.uduhuskristom.com